

בש"פ 273/18 - מדינת ישראל נגד שאדי אבו אסעד

בבית המשפט העליון

בש"פ 273/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

שאדי אבו אסעד

בקשה בהסכמה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 - ת"פ 29746-02-17 בבית משפט השלום בנצרת

בשם המבקשת:

עו"ד ארז בן ארויה

בשם המשיב:

עו"ד שמואל ברזני

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי).

דומה כי התיק שבפנינו נסתבך מעבר למידתו הראויה, הגם שלמשיב חלק משמעותי בכך.

1. ענייננו בתיק הנדון בבית משפט השלום בנצרת, על פי כתב אישום שהוגש כנגד המשיב ביום 14.2.2017, ומייחס לו עבירת החזקה בנשק, לפי סעיף 144(א) רישא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי עובדות כתב האישום, המשיב והנאשם הנוסף בכתב האישום שהו בערב יום 4.2.2017 בפיצוצייה אותה הפעיל המשיב. המשיב יצא לכיוונו של רכב אשר הגיע למקום וקיבל מאחר, שמצוי היה בתוך הרכב, אקדח עם מחסנית ריקה. בהמשך עטפו המשיב והנאשם הנוסף את האקדח בחבילה, והמשיב הניח אותה מתחת לגלגל הימני הקדמי של רכבו של הנאשם הנוסף. המשיב טוען להגנתו כי ביקש דווקא להיפטר מהנשק, ולא להחזיק אותו להגנה עצמית או למטרה אחרת,

כטענת המבקשת.

2. המשיב נעצר עד לתום ההליכים, אך בהמשך, הורה בית המשפט על מעצרו באיזוק אלקטרוני, לאחר שהתסקיר התייחס בחיוב לאפשרות זו. בחלוף הזמן, ועל אף מספר הפרות של המשיב את תנאי הפיקוח באיזוק אלקטרוני, החליט בית משפט השלום לפתוח חלונות באיזוק האלקטרוני לשם יציאת המשיב לעבודה, בעיקר נוכח התמשכות ההליכים בעניינו והיזקקותו למקור הכנסה. המבקשת הגישה ערר על החלטה זו, אשר התקבל על ידי בית המשפט המחוזי. אלא שהמשיב הפר את תנאי המעצר שנקבעו לו, ולאחר שהסתובב לבדו מספר ימים כשהוא מחוץ למקום מעצרו, הורה הממונה על הפיקוח האלקטרוני ביום 16.10.2017 על השבתו למעצר מאחורי סורג ובריח.

3. ביני לביני נסתבך ההליך העיקרי, כאשר לאחר שהתקיימו בתיק 4 מועדי הוכחות ונשמעו 8 עדי תביעה, השופטת שדנה בתיק פסלה את עצמה. בשלב זה הועבר התיק לגישור, אך כפי שנמסר על ידי ב"כ המשיב, ספק אם הליכי הגישור יצלחו, ואף קיימת אפשרות שהנאשם הנוסף – אשר שוחרר זה מכבר בתנאים ואף יוצא לעבודה – יבקש לנהל המשפט מתחילתו.

4. המשיב הביא על עצמו, במו ידיו, את מעצרו עד לתום ההליכים, לאחר שהפר את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני (לטענת בא כוחו, עקב הקושי להישאר חודשים ארוכים סגור בדירה עם אמו שהתנדבה לפקח עליו). עם זאת, בהינתן העובדה שהמשיב עצור מזה למעלה מתשעה חודשים; בהינתן כי התחזית לגבי התקופה בה יימשך ההליך העיקרי לוטה בערפל; בהינתן כי נסיבות העבירה אינן כאלה המחייבות מעצר עד תום ההליכים; ובהינתן כי עברו הפלילי של המשיב אינו מכביד – אני סבור כי אין מקום להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של המשיב, ויש להורות על שחרורו הגם שבתנאים מגבילים.

ברוח החלטתו של שופט המעצרים בבית משפט השלום מיום 1.10.2017, אני מורה אפוא כי המשיב ישהה במעצר בית עד לתום ההליכים, אך יתאפשר לו לצאת לעבודה במסגריה בין השעות 06:00-17:30, תחת פיקוח אחד משני המשמורנים שבית המשפט התרשם לחיוב מהם (סעיף 16 להחלטתו הנ"ל). המשיב יסע במישרין אל מקום העבודה ומשם במישרין חזרה למקום מעצר הבית, מבלי להיכנס לעיר נצרת.

5. אשר על כן, הבקשה נדחית.

בהחלטתי מיום 16.1.2018 הוריתי על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. בשלב זה, אני מעכב החלטתי עד ליום 20.2.2018, על מנת שהמשיב יובא בפני שופט המעצרים בבית משפט השלום, לשם הסדרת מקום מעצר הבית והמשמורנים שיפקחו על המשיב בעת מעצר הבית. בית משפט השלום יהיה רשאי להוסיף או לגרוע תנאים ומגבלות כחוכמתו.

ניתנה היום, כ"ו בשבט התשע"ח (11.2.2018).

ש ו פ ט
